

Maribo Amts 2den Valgkreds og for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds. Forfaavidt dette Underændringsforslag maatte blive vedtaget, vil det Underændringsforslag, der er opført i Betænkningen under Nr. 2, og som er stillet af et Mindretal i Udvalget til det samme Hovedændringsforslag, bortfalde, men bliver det derimod forkastet, ville Underændringsforslagene under Nr. 9—16 og Nr. 18—29 derved være bortfaldne, og der vil da blive stemt over Mindretallets Underændringsforslag under Nr. 2. Forfaavidt dette maatte blive forkastet, ville ogsaa de af det samme Mindretal under Nr. 5 a og b til Lovudkastets § 8 stillede Forslag bortfalde; men bliver det vedtaget, vil Fleertallets Forslag under Nr. 6 i Betænkningen bortfalde. Iøvrigt ville Forslagene blive afstemte i den Orden, hvori de findes opførte i Udvalgets Betænkning, dog saaledes, at Underændringsforslagene ville blive afstemte umiddelbart før de Ændringsforslag, hvortil de ere stillede. Af Underændringsforslagene henhøre iøvrigt kun til dette Affnit de, jeg har nævnt som stillede af et Mindretal i Udvalget, samt Nr. 8—19 af de udenfor Udvalget stillede Underændringsforslag. Forhandlingen over dette Affnit er saaledes aabnet. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Spøned): Det høitæredede Thing vil have bemærket, at Udvalgets Medlemmer alle ere af den Mening, at Staten under de nuværende finansielle Forhold vil trænge til forøgede Indtægtskilder, og vi have ikke siden Betænkningens Afgivelse fundet nogen Anledning til at modificere den Anskuelse, vi deri have udtalt. Jeg antager ogsaa, at den høitæredede Finansminister, forfaavidt nogen Tvivl i den Henseende skulde opstaae, vil være istand til yderligere at kunne documentere, hvorfor det fremdeles maa være nødvendigt at holde paa, at der staffles Staten forøgede Indtægtskilder. Vi ere ligeledes enige om, at det, naar saadanne nye Indtægtskilder skulde staffles tilveie, vil være rigtigt at søge dem tilveiebragte ved en hensigtsmæssigt ordnet Indkomsskat, og forfaavidt er der altsaa Enighed tilstede i Udvalget, men de Herrer ville have bemærket, at, naar der bliver Spørgsmaal om

Formen for denne Indkomsskat, dele Udvalgets Anskuelse sig, ligesom Tilfældet har været paa tidligere Stadier. Sex af Udvalgets Medlemmer have imidlertid kunnet forene sig om et Fleertalsforslag, der gaaer ud paa at anbefale det ærede Thing at antage det saakaldte Procentsystem, hvorimod eet af Udvalgets Medlemmer som Mindretal fastholder Contingentsystemet, saaledes som det er fremsat i Landstingets Forslag. Sagen har været saa udførligt omhandlet paa tidligere Stadier, at jeg ikke troer, det vil være nødvendigt nu særligt at udvilde, hvorfor vi holde paa Procentsystemet eller den umiddelbare Indtægtsbeskatning af Individierne, istedetfor Contingentsystemet, den mere middelbare Anvendelse af denne Beskatning. Vi finde, at Procentsystemet mere svarer til en Indkomsskatts virkelige Idee, der gaaer ud paa ligeligt at ramme alle Statens Indvaanere uden Hensyn til, hvor de have Ophold, og vi finde fremdeles, at kun Procentsystemet vil egne sig til en saadan Udvikling, som det er at formode, at en Indkomsskatning kan ville faae her i Landet i Tidens Løb, naar den først er indført. Vi misfjende ikke, at Contingentsystemet giver Staten en større Sikkerhed i Dieblisset, og vi kunne derfor meget vel begribe, at man, naar der er Spørgsmaal om diebliffeligt at tilfredsstille en stærk Fornødenhed for et givet kort Tidsrum, foretrækker den større Sikkerhed for Staten for den mere hensigtsmæssige Ligning paa de stattede Borgere; men, saaledes som Sagen for Dieblisset staaer, kunne vi vistnok ikke fordølge for os selv, at naar der nu bliver vedtaget en Indkomsskat, er det meget lidet sandsynligt, at den ikke vil være igjennem en længere Aarrække. Udvalgets Fleertal har været enigt om i § 1 at foreslaae det ærede Thing kun at vedtage det foreliggende Forslag paa to Aars, men Grunden hertil er ikke den, at ibetmindste alle Udvalgets Medlemmer have smigret sig med det Haab, at Staten efter disse to Aars Forløb ganske skulde kunne undvære denne Indtægt. Vi have derimod fundet, at det gav den lovgivende Magt friere Hænder, naar man ikke blot fremsatte en Bestemmelse i Loven om en eventuel Revision efter 2 Aars Forløb, men ligefrem begrændsede Indkomsskattens Gyldig-